

mer for politiske beslutninger, og det mener jeg heller ikke Boligudvalget kan.

Men har vi så noget problem? I Folketinget bestemmer vi jo selv, hvilket grundlag vi vil træffe beslutninger på. Realkreditinstitutterne er private virksomheder. Det er ikke et notat som sådan, jeg har bestilt, og det er ikke af en sådan karakter, at jeg mener, det kan bruges til nogen ting. Tydeligere kan det ikke siges.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1216

13) Til indenrigsministeren af:

Ole Donner (FP):

»Finder ministeren, at styrelsesloven er overholdt, når en række kommuner i Danmark i forbindelse med indførelsen af ændrede søskenderabatter har behandlet sagen i fagudvalgene og efterfølgende har optaget sagen på byrådenes dagsorden som efterretningssag?«

Skriftlig begrundelse

Den 22. november 1994 udsendte socialministeren bekendtgørelse nr. 944. Dette indebar et pålæg til kommunerne om at orientere om og administrativt forberede ændringen vedrørende søskenderabatter i løbet af december måned.

Med baggrund i den korte tidsfrist har en lang række kommuner behandlet sagen som hastesag. I Frederiksborg Amt har flere kommuner alene behandlet sagen i forvaltningen, andre har gjort som nævnt i spørgsmålet.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er blevet spurgt, om styrelsesloven er overholdt, når en række kommuner i forbindelse med indførelsen af ændrede søskenderabatter har behandlet sagen i fagudvalgene og efterfølgende har optaget sagen på byrådenes dagsorden som efterretningssag – med andre ord: Om det er byrådene, der har truffet beslutning om søskenderabattens størrelse.

Efter § 41 a i den kommunale styrelseslov skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om fastsættelse af betaling fra borgerne for benyttelse af sociale institutioner og ordninger af anden art som f.eks. skolefritidsordninger. Formålet med bestemmelsen i § 41 a, som senest er ændret i 1994, er at skabe åbenhed og offentlighed om takstfastsættelsen i kommunerne.

§ 41 a indeholder således et delegationsforbud, som betyder, at beslutninger om betaling for ophold i bl.a. dagtilbud og skolefritidsordninger ikke kan overlades til forvaltningen eller til et udvalg, men skal træffes i et kommunalbestyrelsesmøde.

På den baggrund vil jeg godt sige, at det er min opfattelse, at den kommunale styrelseslov ikke er overholdt i de kommuner, hvor beslutning om søskenderabat for 1995 ikke er truffet i et kommunalbestyrelsesmøde. Beslutning herom, som er truffet af forvaltningen eller af et udvalg, er som følge heraf ulovlig, uanset om sagen efterfølgende har været optaget på dagsordenen som en efterretningssag.

Det var vist også hr. Donners pointe med spørgsmålet.

Ole Donner (FP):

Jeg takker ministeren for svaret, og jeg skal gøre opmærksom på, at taksterne for 1995 for de pågældende daginstitutioner er fastlagt i byrådene i efteråret 1994 i forbindelse med budgetlægningen.

Så sker der det, at der kommer et forslag om at ændre søskenderabatten, og derfor forstår jeg ikke, hvis ministeren mener, at styrelsesloven ikke skulle være overholdt. Når der ikke sker ændringer i taksterne, skyldes det jo udelukkende, at man har taget til efterretning, at der er kommet det cirkulære, og siger: Foreløbig fortsætter vi med de samme takster.

Men hvis man på et andet tidspunkt vil ændre taksterne, er jeg enig med ministeren i, at så skal det selvfølgelig godkendes i byrådet, og jeg vil godt spørge ministeren, efter at jeg nu har sagt det her: Når det bliver præciseret, at der ikke er ændret i taksterne, men at de er vedtaget på et byrådsmøde i forbindelse med budgetlægningen, mener ministeren da, at man kan bruge ordet »ulovligt« om den beskrevne metode?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan oplyse, at reglerne om søskenderabat blev ændret ved Socialministeriets bekendtgørelse nr. 944 af den 22. november 1994. Ændringerne bestod i, at familier med mere end ét barn i dagtilbud og skolefritidsordninger skulle betale fuld pris for den dyreste plads og 50 pct. for de øvrige pladser, mens der tidligere skulle ydes søskenderabat på 33 1/3 pct. pr. barn. Kommunalbestyrelsen har desuden som hidtil en skønsmæssig adgang til at beslutte, at søskenderabatten skal være større.